

OKO 8

**60. ročník krajské soutěže
přehlídky amatérských divadel**

pátek 24. 3. 2023

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:

Amant

**Poprask na laguně
aneb Bláznivá komedie**

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

**O perníkové chaloupce
aneb Jenom jako!**

Past na osamělého muže

**Do hrobky
tanečním krokem**

Není jaro jako Jaro...

Divadelní vzpomínání

Když jsem u Zmatkařů začínal jako pes Sultán v Babičce, nevěděl jsem nic o přehlídkovém systému. Netušil jsem, že se v divadle „soutěží“. Měl jsem jen povědomí o Jiráskově Hronovu a samozřejmě o tom, že existují ochotníci. Náš principál tehdy řekl: „Pojedeme do Třeště na Jaro.“ Já myslel, že tím myslí na jaro, jakože začátkem roku.

No a byl jsem v Třešti. První setkání, a hned láska na první pohled. V porotě tehdy zasedali Majka Kotisová, Vladimír Zajíc a Josef Brůček. To byla „nemilosrdná sestava“! Jako mladý jsem při jejich hodnocení trpěl, a vnitřně se bouřil proti každému jejich slovu. Principál zakázal s porotou diskutovat. Jen slušně poděkovat a odejít. Nechápal jsem, proč! Kdybych tehdy tušil!

No a pak, s téměř každou inscenací znovu na Jaro do Třeště. A láska na první pohled se stala láskou trvalou! Velmi mě potěšilo i dojalo, že mě pořadatelé časem oslovili ke spolupráci. Dodnes je to pro mne velkou ctí. A letos poprvé zasedám v Třešti i jako porotce. Kruh se uzavírá. A já chci slyšet názor souborů! Dnes už je vše trochu jiné... Jsem za to vděčný.

Co se však nezměnilo, to je excelentní pořadatelské zázemí, mimořádná divácká návštěvnost i podpora města Třeště. To jsou věci, o kterých si mnozí pořadatelé postupových přehlídek mohou nechat jen zdát.

A je to v lidech. Všichni z týmu, ať už jsou to zaměstnanci kultury, nebo i členové amatérských spolupořádajících spolků, jsou neskuteční srdcaři!

Symbolem TDJ je sněženka. Já bych k ní přidal srdce a duši. Třešťské divadelní jaro má totiž nádhernou duši a stále silně tlukoucí srdce. Díky za to!

Vladimír Altán Mátl

Veškeré aktuality, změny v programu a zajímavosti:

www.facebook.com/trestskedivadelnijaro
www.trestskedivadelnijaro.cz

Perníková chaloupka v pasti byla bezchibi aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... **Posedmé**

Ráno byla káva a perník. Naloupali jsme si ho na Perníkové chaloupce od NaKop Tyjátru, ale on to nebyl perník, bylo to jenom jako. Co nebylo jenom jako, byl plný sál malých špuntů, kteří vytvořili báječnou atmosféru. Musel jsem opět smeknout. Hrát pro takovou smečku (v dobrém slova smyslu) bych nikdy nedokázal. Klobouk dolů. Protože (Altánův výkřik): „*Možná, že budu teď trochu za pitomce, však chtěl bych být zabydlen v perníkové chaloupce!*“ S Květou!

Byli jsme na obědě, na Zámku. Zámecká paní ani Bílá paní tam zrovna nebyly, škoda. Ale měl jsem kaštanovou polévku, poprvé v životě, a hned jsem se stal jejím milovníkem.

Po vstupu do kulturního domu jsem náhle pocítil stísněný pocit. Jakoby na mne byla nastražena nějaká past. A opravdu. Byla to Past na osamělého muže. Jak se dozvěděli, že se tu cítím tak trochu osamělý? Kecám... Protože (Altánův výkřik): „*Myslím, že ne každý tak dobře může nalíčit past na osamělého muže!*“

Zaplaťbůh za past, protože večer jsem musel vkročit do něčeho daleko horšího. A to rovnou do hrobky. Co na tom, že prý mohu taneční krokem! Copak já umím tančit? Ale hrobka to byla čistá, dobře udržovaná a její osazenstvo veskrze intelektuální. Takže, proč ne?! Protože (Altánův výkřik): „*Doufám, že do hrobky zasunou mě bokem, bude to jistější než tanečním krokem!*“

Vladimír Altán Mátl

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE ANEB JENOM JAKO! / Divadelní spolek NaKop Tyjátr, Jihlava

NaKop Tyjátr z Jihlavy přivezl na přehlídku dramatizaci klasické pohádky známého divadelního režiséra a herce Vlastimila Pešky, který má zároveň bohaté zkušenosti ze své činnosti u amatérského divadelního spolku v Ořechově u Brna. V jeho podání je pohádka o perníkové chaloupce traktována jako milý příběh a předem je dětskému divákovi avizováno, že vše, co uvidí, je jenom „jako“.

Zda je to správná cesta právě k dětskému divákovi, je pak na posouzení. V případě Tyjátru se jedná o prezentaci textu a nekladou se žádné otázky, zda je tento projev adekvátní a postačující. Tyjátr dovede pracovat s dětským divákem, což před plným hledištěm snadno dokázal. A to jak hereckým projevem, tak nápaditými loutkami či scénou. Písničky, které se v představení objeví, jsou chytlavé a nápadité. V představení vyniká Květa Příbylová v roli čarodějnice. Divák, především mám na mysli dětského diváka, odcházel z představení velmi spokojený, a to je pro soubor dobré vysvědčení. Kvůli tomu je výsledek jeho práce dostatečnou odměnou. Vždy není lehké uspokojit dětského diváka a jihlavským se to zcela povedlo.

Proč sledovat web TDJ?

- ★ program s anotacemi připravovaných her
 - ★ podrobný archiv TDJ od roku 2000 (postupně se doplňují další ročníky)
- ★ archiv hodnocení porotců a zpravodaje OKO
 - ★ fotogalerie jednotlivých odehraných her
- ★ informace pro soubory se zájmem o účast na TDJ

www.trestskedivadelnijaro.cz

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

PAST NA OSAMĚLÉHO MUŽE / Divadelní spolek Jiří Poděbradský, Polná

Potíže s thrillerem

„Detektivky na divadle jsou záležitostí krajně ošemetnou. Na jednu stranu vypadají z pohledu potenciálních inscenátorů nesmírně lákavě: detektivky má přece rád každý divák a nějakého toho vraha, detektiva, oběť nebo i sprostého podezřelého si přece rád zahraje každý. Na druhou stranu je to ale vrcholně nesnadná disciplína. Většina divadelních detektivek klasického střihu (řekněme model Agatha Christie) je žánrově v principu konverzační komedií – což není pro amatérské divadlo a priori snadné, je nutné dbát na pravděpodobnost jednání v situaci a na správnou míru konkrétnosti hereckého jednání (abychom například v případě vraha neměli jasno až moc brzy, ale zároveň abychom měli možnost něco alespoň tušit dříve, než nám to geniální detektiv vyjeví).“

Tohle jsem tu psal loni úvodem k referátu o žďárské inscenaci textu Roberta Thomase. Inspektor má těžkosti, ale o oblíbené hře téhož autora *Past na osamělého muže* to platí snad ještě víc: do žánrového mixu se tu zaplétá ještě psychologický thriller a celou věc komplikuje pointa, která všechno staví do radikálně jiného světla.

Polenskému DS Jiří Poděbradský se pod vedením režijně debutujícího Zdeňka Dvořáka daří realizovat v základní rovině solidní inscenaci, která je herecky šarmantní (a to i v menších rolích – třeba Daniela Topičová je v miniatuře vypočítavé ošetřovatelky skvostná), a příběh odvypráví bez větších karambolů.

K dokonalému naplnění žánru jí ale přeci jen cosi chybí. Jakkoliv je celá ta habaďůra, jejíž oběti se hrdina stává, přitažená za vlasy, z hlediska postav bychom měli cítit, že ji berou oprav-

du vážně. Jednání v situaci by mělo být vždy co nejlogičtější a nejpravděpodobnější. A herecky mimořádně disponovanému Petru Coufalovi, který je přirozeným tahounem celého kusu, by slušelo zpočátku ubrat v expresi, aby měl v rozčarování a zoufalství nad nastalou situací kam gradovat.

Netýká se to jenom jeho – často se stává, že postavy vydrží v nějaké jedné zvolené emoci po delší časovou plochu a málo reagují na jednotlivé dílčí zvraty a pointy, kterých je Thomasův text plný. Tady je vidět, že přes velkou spoustu dobře odvedené práce by si inscenace ještě zasloužila režijně dobudovat, zpřesnit a situačně dostavět.

Pozitivní dojem ze sympaticky, vkusně provedeného žánrového kusu ovšem nesporně převládá a Polenským patří dík za to – i za milé setkání.

OKEM poroty:

hodnotí Vladimír Altán Mátl

DO HROBKY TANEČNÍM KROKEM / Bezchibi – spolek divadelní Brtnice

Jak jsem vtančil do hrobky

Komedie *Do hrobky tanečním krokem* je volným pokračováním Robbinsovy (bůhví proč) úspěšné parodie na detektivní příběhy *Hrobka* s vyhlídkou. Mnozí se mnou možná nebudou souhlasit, ale pro mě je toto pokračování mnohem zábavnější. Hra má dle mne lepší spád, mrtvoly přibývají rafinovaněji a děj se tak nevléče.

Jistě k tomu svou měrou u viděného představení přispělo i to, že brtničtí *Bezchibáci* se textu ujali bez bázně a hany, přičemž se jim podařilo dostat do inscenace potřebné a svěží tempo, které hře prospívá.

Ohlasy z foyer:

- ★ Velmi mě pobavila scéna „odklizení“ mrtvoly pod pohovku.
- ★ Pecka byla, jak paní kuchařka na scéně snědla celou bábovku. Netuším, jak to dokázala.
- ★ My jsme si teda mysleli, že na konci umřou úplně všichni!
- ★ Čekali jsme, kdy zastřelí i kuchařku, a těšili jsme se, jak se jí budou snažit schovat také pod ten gauč.
- ★ Na můj vkus postavy kuchařky a gaye až moc přehrávaly, mohly klidně trochu ubrat.

Pokud pomineme skutečnost, že tato divadelní hra nepatří k tomu nejlepšímu, co se v komediálním žánru (převážně na amatérských) jevištích uvádí, musím připustit, že režisér Michal Lurie vytěžil z daného největší možné maximum.

Jistě má výhodu, že disponuje souborem, který je herecky dobře vybavený a dovoluje mu přesně zvolit typy k obsazení. A na celkovém vyznění to je dobře znát. Ale i sám režisér Michal Lurie, alternující v roli Mortimera Crayla, dokázal zdatně budovat komické mikrosituace. Dalším hereckým výkonem, který stojí za zmínku, je Athéna Tombová v podání Simony Nevolové. Ta dokázala udržet přesný charakter postavy po celou dobu inscenace a působila velmi přesvědčivě. Ale i všem ostatním se tu lépe, tu hůře, daří splňovat požadavky svěřených postav.

Otázkou zůstává režijní pojetí dvojice sloužících, přesněji kuchařky Edny (Lucie Koláčková) a uklízeče Vernona (Robert Nevole). Nejsem si zcela jist, zda viděné ztvárnění „blbky“ (omlouvám se, lepší výraz jsem nenašel) a „homosexuála“ není již přes míru. Samozřejmě, že jsou oba herecky zdatní a jejich akce na jevišti vyvolávají salvy smíchu, ale to vše se děje za využití, dle mého názoru, přehnaných hereckých prostředků na „první dobrou“. Je pravdou, že postavy jsou takto napsány a že jsou takto stylizovány zcela záměrně pro potřebu závěrečné pointy, ale přece jen se domnívám, že menší míra prvoplánové karikatury by nebyla na škodu. Režisérovi se též podařilo dobře vystavět některé gagy, z nichž nejlépe vychází uklízení mrtvoly pod kanape.

Scénografie splňuje požadavky inscenace a také použití některých rekvizit (například titěrného červeného plastového šálku) je zábavné.

Ačkoliv, jak jsem již zmínil, nepatří tato hra do zlatého šuplíku mého pracovního stolu, brtnický soubor mi nabídl pohledné zpracování, výborné herecké výkony a promyšlenou režijní práci. Takže jsem nakonec do té hrobky spolu s diváky s potěšením vtančil a dobře se pobavil. A to rozhodně není málo!

OKO zaostřuje na:

Divadlo Na hlavu, Brno

Divadlo Na hlavu je brněnským spolkem mladých nadšených amatérů, působícím pátým rokem na stálé scéně, a to v místnosti 100 (tzv. televizní místnost) v čajovně Utopia. Místnost není příliš velká, zato plná emocí a vzpomínek. Za dobu působení nastudovala společnost již několik her: „Šest malých matrjošek“ od J. Velínského, „Rytířovu dceru“ od P. Tomšů a od stejného autora i hru „Zase ti tupitelé“. Naposledy pak hru „Amant“ Pavla Němce, se kterou vystoupí v Třebíči.

OKO představuje hru:

Amant

Divadlo Na hlavu, Brno/ autor: Pavel Němec

komedie / 80 minut s přestávkou

Veselohra *Amant* je příběhem ze současnosti o rodičích, dospívajících dětech, hudebních ambicích, střetu generací a starších mužích. Divákovi nabízí bláznivé zvraty milostného života začínající flétnistky Kateřiny a její matky – učitelky hudby Stáni.

Učitelka hudby Stáňa žije sama se svou dcerou Kateřinou. Ačkoliv Kateřina nechce, matka se jí snaží provdat za Pavla

(Amanta), který Kateřinu opěvuje a píše jí milostné dopisy. Kateřina ale nemá o Pavla zájem, protože již miluje Radka. Stáňa pozve Amanta na sobotní oběd. Radek vymyslí na pana Pavla lest v podobě dopisu, který má Kateřina napsat, a Pavlovi tak oznámit nemoc maminky a odložit oběd na neurčito. I přes oznámení Pavel rodinu navštíví a potká se s Radkem, ale také s nahluchlou tetou Emilkou a popleteným městským policistou.

Co se stane, když se maminka rozhodne vzít do rukou hudební kariéru své talentované dcery prostřednictvím staršího perspektivního obdivovatele? A co když se dcera rozhodne jinak? To je ústředním tématem divadelní hry Pavla Němce *Amant*.

OKO zaostřuje na:

Ořechovské divadlo, Ořechov

Ořechovské divadlo je proslulým vesnickým divadelním souborem, který svojí divadelní poetikou dravého komediantství a velké múzičnosti udivuje diváky nejen po celé České republice, ale i na četných zahraničních zájezdech (Maďarsko, Švédsko, Německo, Anglie, Belgie, Švýcarsko, Chorvatsko). Divadlo má své sídlo ve stejnojmenné střediskové vesnici, nacházející se jihozápadně od jihomoravské metropole – města Brna. Dnešní špičkový soubor vznikl před více než sto deseti lety z čistého vlasteneckého nadšení tehdejších zakládajících členů, které v počátcích vedl mladý dělník Josef Malý. Na začátku II. světové války bylo nadšení pro divadlo tak velké, že si ořechovští ochotníci postavili na místě staré selské stodoly Prozatímní divadlo. V této, dnes již technicky nevyhovující budově hrál a zkoušel soubor Ořechovského divadla až do roku 2010, kdy se přestěhoval do nových prostor v obecním sále Kulturního centra Ořechov.

OKO představuje hru:

Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie

**Ořechovské divadlo, Ořechov / autor: Carlo Goldoni
komedie / 70 minut bez přestávky**

Lidi zlatý, kdyby bylo na světě takových hádek a rozbrojů jako v proslulé komedii Poprask na laguně! To by nám bylo hej!

Jedna z nejlepších, dnes již klasických komedií známého italského dramatika C. Goldoniho o jednom velkém poprasku, který v rybářském městečku Chiozzie způsobí vzájemnou žárlivost u třech párů milenců. Podaří se snaživému soudnímu úředníkovi urovnat věčné spory mezi rozhádanými postavami?

Na co se můžete těšit zítra?

25. 3. v 19.30 hod.

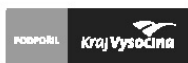
Závěrečný večer při příležitosti jubilejního 60. ročníku TDJ

- divadlo, hudba, umění, tanec, vzpomínky, ...
- předání čestných uznání a cen
- vyhlášení doporučení a nominací
- večer v podání DS Karla Čapka pod taktovkou Romana Mikeše, Václava Vrátila a Kateřiny Kodysové
- afterparty s kapelou SpazierGang

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2023

Město Třešť

Panský dvůr Telč

Mediální partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redaktor:** Vladimír „Altán“ Mátl / **Redakce a tisk:** TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová